

Dimanche 18 Mars 1918

5, RUE DE BASSANO.

Ma chère petite enfant,

Donc, à mercredi, là, où j'espère être de nouveau,
après ce coup mortel. Nous nous étendrons pour le
signal - en vue duquel toutes les dispositions avaient été
prises : les huitiers, les guetteurs, les bibliothécaires, les
écrivains, le Président lui-même, mis en branle.

La partie n'est leucocène que de mise.

Je n'en ai que de nouveaux plans pour vous amuser
et pour vous instruire. Le projet glorieux ne tient
au cœur de plus en plus. J'ai réfléchi à mon premier
ouvrage, au plus sec : les Épopées éternelles et à
la façon dont il avait germé dans mon esprit.

Que d'effacement, chère amie ! Que d'immensité !
Que de victoires ! Comprenez bien que la révolution russe -
cette révolution belle au jour comme la Révolution fran-
caise au quatre ans - n'est pas seulement le geste certain
de la défaite boche - rien se présente contre l'unanimité
résolue d'un peuple : elle est encore - pour nous -
le précurseur sûr d'une révolution boche, sanglante
et brutale - comme tout ce qu'ils ont capable de faire.

La chute du cher aristocrate ne peut-être plus
importante encore.

J'ai des - l'air de tuyaux que j'ai quelque lieu



de savoir bons - que l'Allemagne négocierait déjà
sur les bases suivantes: l'Alsace et la Lorraine rendus
à la France, le Trentin rendu à l'Italie, la
constitution équilibrée, grâce à ces cessions,
d'un groupe occidental et de Mittel-Europa.

En étranglant le Ruhr et sans compter
sous le coup de trahison propre à paralyser
toutes les conceptions de territoire et créer la
guerre dans la paix.

C'est à quoi la Révolution russe vient de
mettre bon ordre.

Et nous aurons des gouvernements qui ne
marcheront pas dans ce sens.

Pour que les Boches offrent l'Alsace et le
Trentin, nous voyez où ils en sont à cette heure.

Gardez cela pour vous.

Au revoir donc à 3h, même à 1/4, au
cours, chez Elaine.

Votre grand ami dévoué

Jean Psichari.

Le drame de la Skibi était allé bien.



Κυριακή, 18 Μαρτίου 1917

οδός Ντε Μπασσανό, 5

Αγαπητό μου παιδάκι,

Θα σας δω λοιπόν την Τετάρτη 21 του μηνός, όταν ελπίζω να αποζημιωθώ μετά από αυτό το θανάσιμο χτύπημα. Θα συμφωνήσουμε για τη Γερουσία, για την οποία είχαν γίνει όλες οι προετοιμασίες: οι επιμελητές, οι κοσμήτορες, οι βιβλιοθηκάριοι, οι γερουσιαστές και ο ίδιος ο πρόεδρος κινητοποιήθηκαν.

Ευτυχώς, η παρτίδα έχει απλώς αναβληθεί.

Από αυτό, έχω μόνο νέα σχέδια για να σας διασκεδάσω και να σας διδάξω. Το ένδοξο έργο γίνεται όλο και πιο αγαπητό στην καρδιά μου. Έχω σκεφτεί το πρώτο μου σύγγραμμα, στο πιο στεγνό: τα **Ιστορικά ζητήματα** (στα ελληνικά στο πρωτότυπο), και τον τρόπο πώς είχε γεννηθεί στο μυαλό μου.

Τόσα γεγονότα, αγαπητή μου φίλη! Τόση εμβέλεια! Τόσες νίκες! Πρέπει να καταλάβετε ότι η ρωσική επανάσταση – αυτή η όμορφη επανάσταση σε μια μέρα, όπως η γαλλική επανάσταση σε τέσσερα χρόνια – δεν είναι μόνο η σίγουρη εγγύηση της ήττας των Γερμαναράδων (στο πρωτότυπο: "*Boches*"), τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει την αποφασιστική ομοφωνία ενός λαού: είναι επίσης – θυμηθείτε – ο σίγουρος προάγγελος μιας επανάστασης Γερμαναράδων (στο πρωτότυπο: "*Boches*"), αιματηρής και βάνουσης, όπως όλα όσα αυτοί είναι ικανοί να κάνουν.

Η πτώση του αγαπημένου Αριστείδη είναι ίσως ακόμη πιο σημαντική.

Έχω ακούσει – μέσω υποδείξεων που έχω καλούς λόγους να θεωρώ αξιόπιστες – ότι η Γερμανία διαπραγματευόταν ήδη στις εξής βάσεις: η Αλσατία και η Λωρραίνη να επιστραφούν στη Γαλλία, το Τρεντίνο να επιστραφεί στην Ιταλία, και χάρη σε αυτές τις επιστροφές να ισορροπηθεί η σύσταση της δυτικής ομάδας και της Κεντρικής Ευρώπης (στο πρωτότυπο: "*Mittel-Europa*").

Στραγγαλίζοντας την Πρωσία, και χωρίς να υπολογίζουμε όλα τα τεχνάσματα προδοσίας, ικανά να παραλύσουν όλες τις εδαφικές παραχωρήσεις και να δημιουργήσουν πόλεμο μέσα στην ειρήνη.

Αυτό είναι που μόλις έβαλε σε τάξη η ρωσική επανάσταση.

Και θα έχουμε κυβερνήτες που δεν θα ακολουθήσουν σε αυτή την κατεύθυνση.

Για να προσφέρουν οι Γερμαναράδες (στο πρωτότυπο: "*Boches*") την Αλσατία και το Τρεντίνο, μπορείτε να καταλάβετε σε ποια κατάσταση βρίσκονται αυτή τη στιγμή.

Κρατήστε το για τον εαυτό σας.

Στο επανιδείν, λοιπόν, στις τρεις παρά τέταρτο, στο μάθημα, αγαπητή Ελέιν.

Ο καλός και πιστός σας φίλος,

Γιάννης Ψυχάρης

Το δράμα του κου Σκίπη ήταν αρκετά καλό.

